

POSZEPTAĆ (20) *vb pf*

Wszystkie samogłoski jasne.

inf poszeptać (7). \diamond *fut 1 sg* poszepcę (1). \diamond *3 sg* poszepce (1). \diamond *praet 3 sg m* poszeptął (9). *f* poszeptą (1). \diamond *con 3 sg m* by poszeptął (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Powiedzieć coś szeptem, cicho; instillare, insufflare, insusurrare Mącz; inspirare Calag [w tym: komu (14)] (20) : BierEz L4; Ten będąc już na placu zawołał matki fwey rzekąc/ mamci yeścze páni mátko nyeco polfeptác. GliczKsiąż E6; Aliquid alicui instillare per translationem, Wliać/ wpuścić/ wkropić co komu/ to yeft przypomnieć/ polzeptác. Mącz 415d, 131a; Einblaßen. Nádchnąć/ et polzeptác. Inspirare. Calag 147b; [ListyZygmAug 1552/234; HistFort C4; BudArt P6].

[*poszeptać o co: Oprocz wtajemności o którą rzecz pocliwą. albo potrzebną mogą sobie polzeptacz. StatNorb 9.*]

Ze zdaniem dopełnieniowym [zawsze: aby] (4): Szedł Herod á polzeptał Klaudyufowi áby Cefárzem był BielKron 141, 56v, 217v; á Krolowi polzeptał/ áby fzedł do stołu/ á Pánów ták nieodchodził. SkarŻyw 509; [PlutMKoch 515].

Z przytoczeniem (4): A tá mu polzeptáá/ wołę w čás fkoftowác/ Ieſli rány przy tobie/ będę moglá wytrwác. RejZwierz 44v, 27; GórnDworz B2v; Czeſarz mu przyſzedſzy polzeptał: Nie fráſuy fie/ boć ia ten dom niewiem komu gi ieſzcze buduię RejZwierz 169v; [Poszepce im pierwszy z nich: „Widzicie tych śpiących, Kontora i knechtów [...]” StryjPoczqt 272].

Zwroty: »poszeptać cicho, [po cichu]« [szyk zmienny] (1): Dziurką ćicho polzeptał/ pomálu mu łaycie/ By gdzie bliſko nie ſłuchał/ nie bárzo wołaycie. RejZwierz 27; [A w ten czas Chijomara zwoławszy do siebie ſługi jednego swego, poszeptą (1) mu po cichu, aby rotmistrza onego zabił. PlutMKoch 515].

»w ucho, do ucha, za uchem poszeptać« = in aurem admonere a. dicere a. insusurrare Mącz [szyk zmienny] (7:1:1): Biſkup to yeden myał mowić/ polſepcę wucho. KromRozm I Cv; Kxiędzu zá vchem polzeptác/ do ſwiętych fie vćiekác/ przed obrázy klękáć KrowObr 61; BielKron 56v, 217v; Admonere in aurem/ W vcho polzeptác/ ćicho nápominác. Mącz 231a, 167a, 343b, 435d; A krol mu ſchyliwſzy fie do vchá polzeptał/ miey doſyć ná pirwſzych GórnDworz B2v; [PlutBBud H3v].

Przen [ze zdaniem dopełnieniowym] (1) : Przylož k ziemi vcho ſwe/ á mátkác polſepce Iák wiele nieprzyiaćiół po iey gruncie depce. BielSjem 32.

Formacje współrdzenne cf SZEPTAĆ.

Cf POSZEPTANIE